

Skarga wniesiona w dniu 15 marca 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Belgii**(Sprawa C-134/10)**

(2010/C 161/25)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Nijenhuis i C. Vrignon, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Belgii

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że poprzez niedokonanie prawidłowej transpozycji art. 31 dyrektywy 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywy o usłudze powszechnej) ⁽¹⁾, Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy przepisów wspomnianej dyrektywy i art. 56 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;

— obciążenie Królestwa Belgii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swojej skargi Komisja Europejska podnosi trzy zarzuty, wskazując brak proporcjonalności zaskarżonych przepisów krajowych, w szczególności jeżeli chodzi o procedurę i kryteria wyznaczania kanałów radiowych i telewizyjnych korzystających ze statusu upowszechniania zwanego „must carry”.

W pierwszej kolejności Komisja zarzuca stronie pozwanej, że nie określiła w sposób jasny i przewidywalny celów interesu ogólnego umożliwiających przyznanie tego statusu. Nadawcy nie mogą wobec tego poznać z wyprzedzeniem charakteru i zakresu warunków, które muszą spełnić, oraz ciężących na nich obowiązków w zakresie świadczenia usługi publicznej.

W drugiej kolejności Komisja wskazuje jednocześnie brak przejrzystości dotyczący przebiegu postępowania w sprawie wydania zezwolenia, zwiększoną swobodę uznania organów władzy, w zakresie w jakim przepisy krajowe wydają się zobowiązywać zainteresowanych nadawców do upowszechniania wszystkich rozpowszechnianych przez nie kanałów, nie zaś wyłącznie kanałów służących celom interesu ogólnego, oraz dyskryminujący charakter wymogu posiadania przez nadawców siedziby na terytorium kraju.

Wreszcie w trzeciej kolejności skarżąca wskazuje nieprzestrzeganie zakresu zastosowania art. 31 dyrektywy o usłudze powszechnej, w odniesieniu do podporządkowania upowszechniania istnieniu znaczącej liczby użytkowników końcowych sieci łączności.

(¹) Dz.U. L 108, s. 51.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curte de Apel Târgu-Mureș (Rumunia) w dniu 15 marca 2010 r. — Daniel Ionel Obreja przeciwko Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Mureș, Administrația Fondului pentru Mediu**(Sprawa C-136/10)**

(2010/C 161/26)

Język postępowania: rumuński

Sąd krajowy

Curte de Apel Târgu-Mureș

Strony

Strona skarżąca: Daniel Ionel Obreja

Strona pozwana: Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Mureș, Administrația Fondului pentru Mediu

Pytania prejudycjalne

1) Czy odpowiednie przepisy prawa krajowego przyjęte w Rumunii (dekret nadzwyczajny nr 50/2008), ustanawiające podatek od zanieczyszczeń w okresie od dnia 1 lipca 2008 r. do dnia 15 grudnia 2008 r. są zgodne z zasadami unii celnej i zakazem podwójnego opodatkowania ustanowionymi w art. 23 WE, 25 WE i 90 WE, czy też, te przepisy traktatu zezwalają na wprowadzenie podatku od zanieczyszczeń w celu określonym przez ustawodawcę rumuńskiego w preambule dekretu nadzwyczajnego nr 50/2008, który to cel przewidziany został również w art. 174 WE i następnych, jakim jest zagwarantowanie ochrony środowiska naturalnego poprzez realizację programów i projektów mających zapewnić poprawę jakości powietrza atmosferycznego i osiągnięcie dopuszczalnych wartości przewidzianych w przepisach wspólnotowych w tej dziedzinie. Innymi słowy, w szczególności, czy ustanowienie podatku od zanieczyszczeń w państwie członkowskim UE przy pierwszej rejestracji pojazdu nowego lub używanego, przywiezionego z innego państwa członkowskiego, pozwala przyjąć, że art. 174 WE i następne uzasadniają odstępianie od stosowania od art. 23 WE, 25 WE i 90 WE?